

رئیس دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر خبر داد: **تاسیس مرکز نوآوری اروند**
با رویکرد صادرات

رئیس دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر از تاسیس مرکز نوآوری اروند با رویکرد صادرات خبر داد و گفت: قرارگیری این مرکز در دانشگاه و منطقه آزاد اروند و تسهیلات قانونی مناطق آزاد، از مزایای ایجاد انگیزه سرمایه‌گذاری برای تولید در این منطقه است.

به گزارش اقتصادسراسر،مد،رضی بختیاری با اشاره به تاسیس مرکز نوآوری اروند با رویکرد صادرات،ایسنا اظهار کرد: مراکز نوآوری اساسا با هدف ایجاد بستر شکوفایی خلاقیت برای هر فرد یا شرکت تاسیس می‌شود. این مراکز در دنیای امروز در کشورهای پیشرفته یا در حال پیشرفت، بستر مناسب تولید یک محصول فناوریانه را برای صاحب ایده فراهم می‌کند. وی افزود: با قرارگیری شتابنده‌ها در کنار صاحب ایده، زنجیره تبدیل ایده به محصول و سپس بازاریابی و فروش آن تکمیل می‌شود. در دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر و از ابتدای سال، پیگیری‌های تاسیس مرکز نوآوری دریایی از معاونت علمی ریاست جمهوری انجام شد و با اخذ مجوز اولیه، راه‌اندازی مرکز در دانشکده مهندسی دریا کلید خورد.بختیاری ادامه داد: به موازات آن، سازمان منطقه آزاد اروند نیز به صورت مجزا به دنبال راه‌اندازی مرکز نوآوری با رویکرد صادرات بود. با توجه به حضور دکتر خازنادی در سازمان مذکور و سوابق درخشان ایشان به عنوان استاد فرهیخته یک دانشگاه معتبر کشور، هم‌افزایی بسیار خوبی جهت راه‌اندازی مرکز نوآوری اروند به صورت مشترک میان دانشگاه و سازمان شکل گرفت که در نهایت قرار شد تا این مرکز در دانشگاه و با حضور یک شتابنده معتبر از بخش خصوصی فعالیت خود را آغاز کند.

رئیس دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر درباره تأثیر این مرکز بر رونق اقتصادی منطقه اروند گفت: با وجود نگاه فناورانه مدیرعامل منطقه آزاد اروند، حضور بخش خصوصی به عنوان شتابنده و حمایت علمی و فنی دانشگاه، می‌توان به حضور شرکت‌های تولیدکننده محصولات فناورانه در این مرکز امیدوار بود.وی افزود: فاصله نزدیک محل استقرار مرکز با مهمترین مرز زمینی کشور با عراق و مرز آبی نزدیک و ایمن تا کویت، بزرگ‌ترین مزیت برای شرکت‌هایی است که محصولات صادراتی تولید می‌کنند. وجود شتابنده‌ها جهت تسهیل صادرات محصولات فناورانه شرکت‌ها، باعث تکمیل زنجیره ارزش و بالا بردن درصد موفقیت این مرکز خواهد شد.بختیاری گفت: در کنار آن، مرکز نوآوری‌های دریایی دانشگاه و مرکز رشد، محصولات دریایی تولید شده را می‌تواند از طریق این مرکز در بازارهای منطقه‌ای بازاریابی کند.وی بیان کرد: یکی از مهمترین مقوله‌های مغفول‌مانده در رونق اقتصادی کشور، توجه و تسهیل صادرات محصولات قابل رقابت به بازارهای منطقه‌ای و جهانی است. پرهیز از خام‌فروشی در صادرات تنها از طریق تولید محصولات فناورانه امکان‌پذیر است.

بختیاری ادامه داد: قرارگیری این مرکز در دانشگاه و منطقه آزاد اروند و تسهیلات قانونی مناطق آزاد، از مزایای مهم ایجاد انگیزه سرمایه‌گذاری برای تولید در این منطقه است. نگاه علمی و مدیریت به‌روز مدیرعامل منطقه آزاد اروند، بی‌شک محرک اساسی ایجاد بستر مناسب تولید و صادرات محصولات فناورانه خواهد بود و حمایت‌های مسئولان دو شهر خرمشهر و آبادان و نمایندگان این دو شهر، ظرفیت کم‌نظیری جهت راه‌اندازی عملیاتی این مرکز ایجاد کرده است.رئیس دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر افزود: دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر نیز آمادگی کامل خود جهت حمایت‌های فکری، علمی و عملیاتی را اعلام می‌کند و به عنوان یکی از اخلاص مشارکت در این طرح بزرگ، به راه‌اندازی کاربردی آن بسیار خوشبین است.

بختیاری در پیشنهادهای برای رونق‌بخشی اقتصادی منطقه گفت: شرایط به‌وجود آمده در منطقه اروند با حضور دکتر خازنادی و مسئولان دلسوز شهری و استانی، فرصت بسیار مناسبی جهت رونق اقتصادی و بهبود معیشت مردم این منطقه و کشور فراهم آورده است.وی خاطرنشان کرد: دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر به عنوان تنها دانشگاه جامع دریایی کشور، بزرگ‌ترین فرصت ایجاد شده در بهبود شرایط اقتصادی کشور را سرمایه‌گذاری در اقتصاد دریامحور با رویکرد نگاه ویژه به صادرات دانسته و در این زمینه آمادگی ارائه نقش ذاتی مطالعه و مشاوره در حوزه دریا را اعلام می‌کند.

سرتیبه گروه صنایع دریایی – مرتضی فاخری – در عصری که فناوری‌های دیجیتال مرزهای سنتی اقتصاد را درمی‌نوردند، صنعت دریایی به مثابه شریان حیاتی تجارت جهانی، در آستانه تحولی بنیادین قرار گرفته است. تجارت الکترونیک دیگر صرفاً به مبادلات خرد و فروشگاه‌های اینترنتی محدود نمی‌ماند، بلکه با نفوذ به لایه‌های زیرین زنجیره تأمین، از اسکله‌های بندار تا عمق اقیانوس‌ها، شیوه‌های مرسوم حمل‌ونقل، انبارداری و مبادله اسناد را دستخوش تغییر کرده است. این همگرایی، نه صرفاً یک انتخاب، که پاسخی ضروری به پیچیدگی‌های فزاینده تجارت بین‌الملل و انتظار فعالان اقتصادی برای شفافیت، سرعت و کم‌توجه‌ای در تلافی این دو حوزه پدیدار شده که بکر و کم‌توجه‌ای در تلافی این دو حوزه پدیدار شده که می‌تواند معماری نوینی از کسب‌وکارهای دریایی را بنا نهد. به گزارش اقتصادسراسر، با این حال، مسیر این دگردیسی دیجیتال در صنعت دریایی، با چالش‌های ساختاری و زیرساختی متعددی همراه است که کندی حرکت در این مسیر را موجب شده‌اند. از یک سو، بندار به عنوان گلوگاه‌های اصلی این صنعت، برای پذیرش مفاهیمی چون «پنجره واحد دیجیتال» و اسناد حمل الکترونیکی نیازمند بازتعریف فرآیندها و سرمایه‌گذاری هدفمند در فناوری‌های نوین هستند. از سوی دیگر، نیروی انسانی متخصصی که بتواند این تحول را هدایت کند و زبان مشترکی میان دریانوردی سنتی و اقتصاد دیجیتال بیابد، به گنجینه‌ای کمیاب تبدیل شده است. پرداختن به این پیوند راهبردی، دریچه‌ای نو به سوی بهره‌وری و شفافیت می‌گشاید و می‌تواند بستر مناسبی برای خلق بازارهای تازه در حوزه‌هایی مانند گردشگری دریایی، تجارت الکترونیک فرآورده‌های شیلاتی و لجستیک هوشمند فراهم آورد.

دیجیتالی‌سازی زنجیره تأمین و انقلاب در لجستیک بندری

در طلیعه قرن بیست و یکم، بنادر دیگر صرفاً محلی برای پهلوگیری کشتی‌ها و انباشت کالا نیستند، بلکه به کره‌های عصبی شبکه‌های عظیم تجارت جهانی تبدیل شده‌اند که کارآمدی آنها به طور مستقیم بر رقابت‌پذیری اقتصادهای ملی تأثیر می‌گذارد. در این میان، دیجیتالی‌سازی زنجیره تأمین دریایی به مثابه عصبی موسی عمل می‌کند که می‌تواند دریای پرتلاطم فرآیندهای سنتی بندری را بشکافد و راهی نوین به سوی بهره‌وری بگشاید. تصور جابجایی میلیون‌ها تن کالا با تکیه بر اسناد کاغذی که به راحتی مفقود می‌شوند، تفسیرهای چندگانه را برمی‌تابند و فرآیند تأیید آنها هفته‌ها به طول می‌انجامد، دیگر برای فعالان اقتصادی امروز که به سرعت و شفافیت عادت کرده‌اند، غیرقابل تحمل است. انقلاب دیجیتال در لجستیک بندری با جایگزینی بارنامه‌های الکترونیکی و گواهی‌های مبدأ دیجیتال، نه تنها زمان ماندگاری کالا در اسکله را کاهش می‌دهد، بلکه با حذف خطاهای انسانی و هزینه‌های تحمیل شده ناشی از فرآیندهای دستی، فصل تازه‌ای در اقتصاد حمل‌ونقل گشوده است.

اما این تحول فراتر از ساده‌سازی امور اداری، به معنای ایجاد یک زبان مشترک و یکپارچه میان همه بازیگران این

میرم دارند؛ نقشی که بیش از تصدی‌گری و مداخله مستقیم، معطوف به ایجاد زیرساخت‌های حقوقی و فناورانه، رفع موانع قانونی و دست و پاگیر اداری و اعتمادسازی برای سرمایه‌گذاری است. در واقع، شکوفایی بازارهای نوین دیجیتال در اقتصاد دریا، مرهون تعاملی هوشمندانه است که در آن دولت بستر را هموار می‌کند و بخش خصوصی با تکیه بر خلاقیت و دانش روز، بر روی این بستر، بنایی مستحکم و پویا را برای رونق اقتصادی و اشتغال‌آفرینی پایدار بنا می‌نهد.

هوشمندسازی بندار و چالش‌های زیرساختی در عصر انقلاب صنعتی چهارم

افق‌های پیش روی صنعت حمل‌ونقل دریایی، با پیش‌بینی‌های رشد چشمگیر تا سال ۲۰۳۴، گویای دورانی تازه در عرصه تجارت جهانی است؛ دورانی که در آن بندار دیگر صرفاً به عنوان ترینال‌های تخلیه و بارگیری عمل نمی‌کنند، بلکه به پایگاه‌های هوشمندی تبدیل می‌شوند که داده‌ها در آنها به اندازه کالاهای ارزشمند هستند. در این میان، بهره‌گیری از فناوری‌های پیشرفته‌ای چون کشتی‌های خودران که بدون دخالت مستقیم انسان در آب‌های آزاد تردد می‌کنند، اینترنت اشیا که امکان اتصال هزاران حسگر و دستگاه را در یک شبکه یکپارچه فراهم می‌آورد، و هوش مصنوعی که با تحلیل کلان‌داده‌ها، مسیر بهینه ناوبری یا زمان دقیق پهلوگیری را پیش‌بینی می‌کند، از مرز یک مزیت رقابتی فراتر رفته و به الزامی حیاتی برای بقا در اقتصاد دریایی بدل شده است. این فناوری‌ها نه تنها ایمنی سفرهای دریایی را با کاهش خطای انسانی افزایش می‌دهند، بلکه با بهینه‌سازی مصرف سوخت و کاهش زمان سفر، سودآوری را برای تمام حلقه‌های زنجیره تأمین به ارمغان می‌آورند. اما پیمودن این مسیر پرفرازونشیب برای بندار ایران، با توجه به موقعیت راهبردی و آرمان‌های توسعه‌ای، مستلزم نگاهی واقع‌بینانه به فرصت‌ها و چالش‌های پیش رو ست. از یک سو، سرمایه‌گذاری هدفمند در زیرساخت‌های بندار بزرگی چون چابهار، که به مثابه دروازه طلایی ایران به آب‌های آزاد و کریدورهای ترانزیتی بین‌المللی شناخته می‌شود، می‌تواند این بندر را به هابی منطقه‌ای برای پذیرش کشتی‌های نسل جدید و ارائه خدمات لجستیک هوشمند تبدیل کند. چنین تحولی، ایران را در معادلات تجارت جهانی به جایگاهی شایسته‌تر خواهد رساند و درآمد‌های ارزی پایدار را به ارمغان خواهد آورد. از سوی دیگر، واقعیت‌های میدانی همچون تحریم‌های بین‌المللی که دسترسی به فناوری‌های روز را با دشواری مواجه می‌سازد، نیاز به تأمین مالی کلان برای نوسازی تجهیزات فرسوده، و مهم‌تر از همه، فقدان نیروی انسانی متخصصی که توانایی کار با سامانه‌های پیچیده دیجیتال را داشته باشد، از جمله موانعی هستند که عبور از آنها نیازمند عزمی ملی، دیپلماسی فناورانه فعال و طراحی مدل‌های تأمین مالی خلاقانه است. بی‌تردید، چنین چالش‌ها و فرصت‌ها، نیازمند نگاهی استراتژیک و بلندمدت است. ایران از یک سو به رشد تجارت دریایی را به حداقل ممکن خواهد رساند.

آموزش و توسعه سرمایه‌های انسانی برای عصر تجارت الکترونیک دریایی

شاید بتوان گفت اساسی‌ترین زیرساخت برای نیل به اقتصاد دریایی دیجیتال، نه فیبرهای نوری و نه تجهیزات پیشرفته بندری، بلکه نیروی انسانی متخصص و آشنا به زبان فناوری‌های نوین است. در شرایط کنونی، یکی از مهم‌ترین موانعی که پیش روی بخش خصوصی برای ورود به عرصه

«سراسر آمد» بررسی می‌کند؛

تجارت الکترونیک و

فرصت‌های نو در صنعت دریایی

تجارت الکترونیک دریایی قرار دارد، شکاف عمیق میان مهارت‌های نیروی کار موجود و الزامات دنیای دیجیتال است. سال‌هاست که نظام آموزشی کشور، فارغ‌التحصیلانی را روانه بازار کار می‌کند که تسلط آنها بر مفاهیم سنتی حمل‌ونقل دریایی، بدون آشنایی با ابزارهای نوین دیجیتال، آنان را در مواجهه با تحولات جهانی ناکارآمد ساخته است. امروزه دیگر مدیریت بازرگانی دریایی صرفاً به معنای آشنایی با اسناد تجاری و اینکو‌ترمز نیست، بلکه نیازمند تسلط بر سامانه‌های یکپارچه اطلاعاتی، توانایی تحلیل داده‌های عظیم بازارهای جهانی و بهره‌گیری از پلتفرم‌های بروکری و چارترینگ آنلاین است. نبود این مهارت‌های حیاتی، شرکت‌های فعال در این حوزه را در رقابت با رقبای منطقه‌ای و جهانی با چالش‌های جدی مواجه ساخته و سرعت پذیرش فناوری‌های نوین را به شدت کاهش داده است.

فراتر از مسئله آموزش، پدیده تلخ مهاجرت نخبگان که به مثابه زنگ خطری برای آینده صنعت دریایی کشور به صدا درآمده است، نشان می‌دهد که صرفاً تأکید بر کمیت برنامه‌های آموزشی کافی نیست، بلکه باید به کیفیت و انگیزه‌بخشی نیز توجهی ویژه مبذول داشت. بسیاری از متخصصان زبده و جوانان بااستعداد ایسن حوزه، به دلیل نبود چشم‌انداز شغلی روشن، دستمزدهای ناآافی و عدم دسترسی به فناوری‌های روز، راهی کشورهای دیگری می‌شوند و سرمایه‌ای را که می‌توانست موتور محرکه تحول دیجیتال در بندار ایران باشد، به خدمت رقبا درمی‌آورند. در این میان، آنچه می‌تواند تا حدودی این خلأ را پر کند، ایجاد پل‌های ارتباطی میان نسل پیشکسوت و نیروهای جوان جوویای کار است. تجربه گرانبهای مدیران باسابقه و کارشناسان کهنه‌کار صنعت دریایی، گنجینه‌ای تمام‌نشدنی است که اگر در قالب نظام‌های کارآموزی مدرن، دوره‌های متورینگ و پروژه‌های مشترک به نسل جدید منتقل شود، می‌تواند سرعت یادگیری را افزایش دهد و از دوباره‌کاری‌های پرهزینه جلوگیری کند. بی‌تردید، توسعه پایدار تجارت الکترونیک دریایی در گرو تربیت نسلی دوآتشه است که هم ریشه در سنت‌های دیرپای دریانوردی ایران داشته باشد و هم بال‌هایی برای پرواز در آسمان پرتلاطم فناوری‌های دیجیتال پیدا کند.

چشم‌انداز و سیاستگذاری آینده

چشم‌انداز آینده صنعت دریایی کشور، در پیوندی ناگسستنی با توانایی ما در طراحی و اجرای سیاست‌های هوشمندانه‌ای ترسیم می‌شود که دیجیتالی‌سازی رانه به عنوان یک انتخاب، که به مثابه راهبردی محوری برای بقا و رقابت‌پذیری در نظر می‌گیرند. در این مسیر، سیاستگذاری مطلوب فراتر از تأمین صرف زیرساخت‌های فناورانه، می‌بایست معطوف به ایجاد زیست‌بومی پویا و یکپارچه باشد که در آن، بازتعریف فرآیندهای سنتی بندری از طریق پنجره‌های واحد الکترونیکی، حمایت هدفمند از شکل‌گیری بازارگاه‌های دیجیتال تخصصی در حوزه‌هایی چون شیلات و گردشگری دریایی، و تشویق سرمایه‌گذاری افق‌های روشن رقابت‌پذیری و توسعه پایدار هدایت کند.

بدون شرح

قاب‌دوربین

عکس: اصغر بشارتی

بدون شرح...

فریداعیزی - اقتصاد سراسر آمد